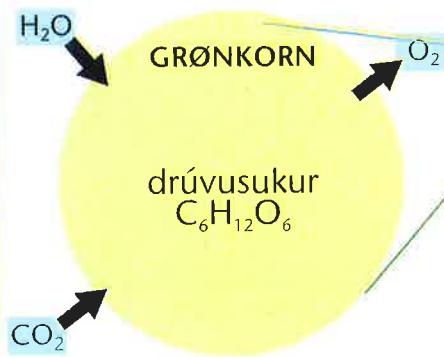

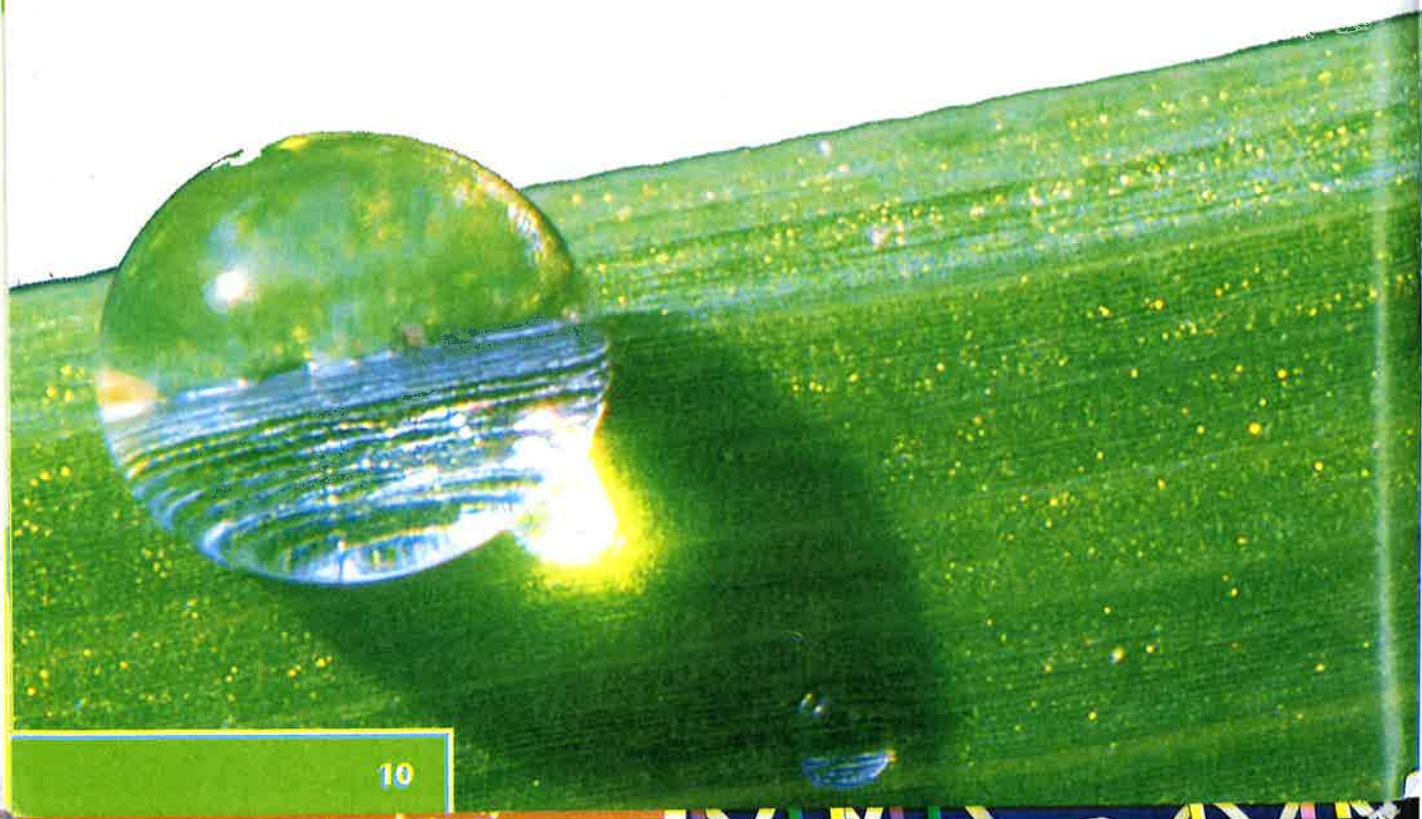
Klivarnir á myndini eru plantu-
kyknur. Inni í hvørjari kyknu eru
grønkorn

Á myndini sæst eitt grønkorn. Grønkornið tekur vatn og carbondioxid í seg, og skilir oxygen úr sær. Burtur úr vatni og carbondioxide verður drúvusukur gjort

Inni í grønkornum eru litkorn, sum kunnu taka í seg orku úr sólarljósinum. Eftir nógvar torskildar orkbroytingar inni í grønkornunum verður orka úr sólarljósinum nýtt til at binda carbon úr carbondioxidi í drúvusukur (glukosu). Drúvusukur er lívrunnið evni. Óll henda tilgongdin, ið bara plantur, stórtalarar og smáar algur í plantuætinum duga at gera, verður nevnt ljóssamevning (fotosyntesa). Var eingin ljóssamevning, var einki lív á jörðini, tí óll orkan, sum fer ígjögnum föðiketur og vistskipanir, kemur úr sólarljósinum, tá ið plantur ljóssamevna.

Anding

Tá ið vit brenna föðina, gera vit tað í tráðkornum (mitokondrium) í kyknum okkara. Oxygen anda vit niður í lunguni, haðan tað seyrar í blóðið. Við blóðinum fer tað í allar kyknurnar í kroppinum. Föðin kemur úr vilunum í blóðið. Drúvusukur og oxygen koma í kyknurnar, ið hava tørv á orku. Inni í tráðkornum í kyknunum er andingin (respiración). Henni tørvar bæði oxygen og drúvusukur. Bæði plantur og dýr anda.

Ein partur av drúvusukrinum, ið ein planta ger, verður brendur í tráðkornum í plantukyknunum, so plantan fær ta orkuna, henni tørvar. Drúvusukrið, sum plantan ikki brennur, brúkar hon annaðhvört til vökstur, ella hon goymir drúvusukrið at brúka seinni, í einum epli t.d.

Í grønkornum er ljóssamevning, og í tráðkornum er andingin. Á myndini sæst stöddarmunurin á grønkornum og tráðkornum

Carbondioxid

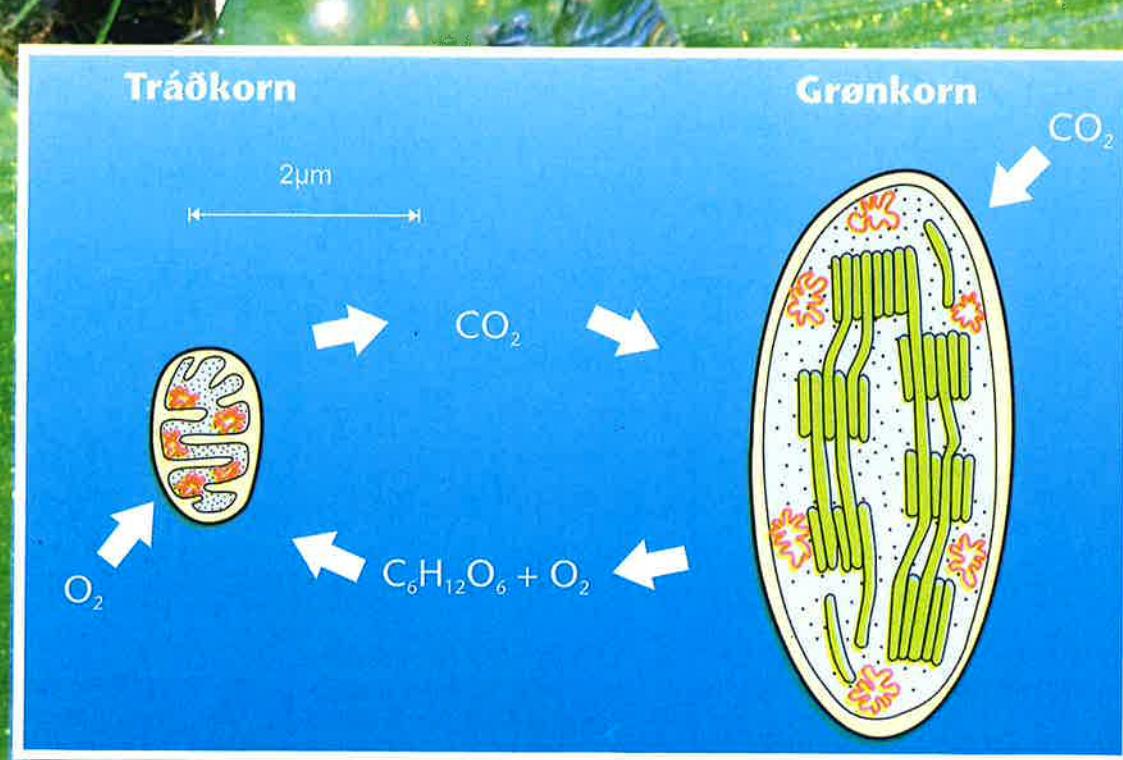
litleyst og lükkleyst loftslag, sum í hvørjum myli hefur tvey oxygenatom og eitt carbonatom (tekn CO_2). Verður eisini nevnt kol-tvisúrní

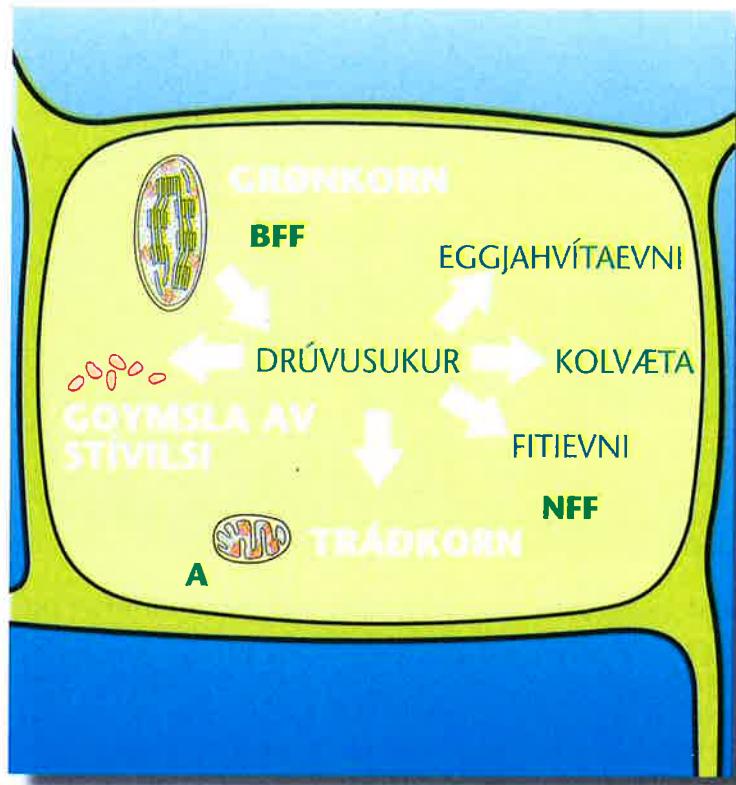
Stórtari

Fleirkyknað alga (*macro-algae*). Stórtarar eru í ríkinum frumverur og verða flokkaðir í fylkini reyðtarar, græntarar og brúntarar

Tráðkorn

Kyknugagn, har ið andingin fer fram (*mitochondrion*)

Á myndini sæst, at ein plantukynna ger drúvusukur í grönkornunum. Tað sæst eisini, hvat plantukynnan brúkar drúvusukrið til. Alla nøgdina av drúvusukri nevna vit BFF. Tað, sum plantan nýtir til vökstur, nevna vit NFF

Orð og hugtök

BFF

Øll drúvusukurgerðin í fyrsta liði í føðiketuni

NFF

Tann parturin av BFF, ið verður til vökstur, verður í dagligari talu nevndur gróður

A

Stytting fyri anding. Anding er, tá ið drúvusukur brennur í tráðkornum

Føðiketa

tað, at lívverur liva hvør av aðrari. Verður hugsað sum ein óbrotin keta frá teirri minstu til ta störstu lívveruna

BFF, NFF og A

Í vistfréðini verður ofta arbeitt við einum øki í náttúruni. Á einum ávísum øki verður hugt at allari orkugerðini heldur enn at granska evnafrøðiligar tilgongdir í stökum kynum. Tá verður øll gerðin av lívrunnum evnum í einum øki nevnd bruttofrumframleiðsla (primerproduktión). Tað er samlaða nøgdin av drúvusukri, sum allar planturnar í ökinum framleiða.

Sum nevnt verður ein partur av øllum drúvusukrinum brendur í plantunum sjálvum. Ein partur verður til vökstur. Partin, sum verður til vökstur, nevna vit NettoFrumFramleiðslu (NFF). Øll drúvusukurframleiðslan, áðrenn plantan sjálv hevur brent sín part, verður nevnd BruttoFrumFramleiðsla (BFF), og brenningina nevna vit anding (A). Seta vit hesi viðurskiftini í ein myndil, sær hann soleiðis út:

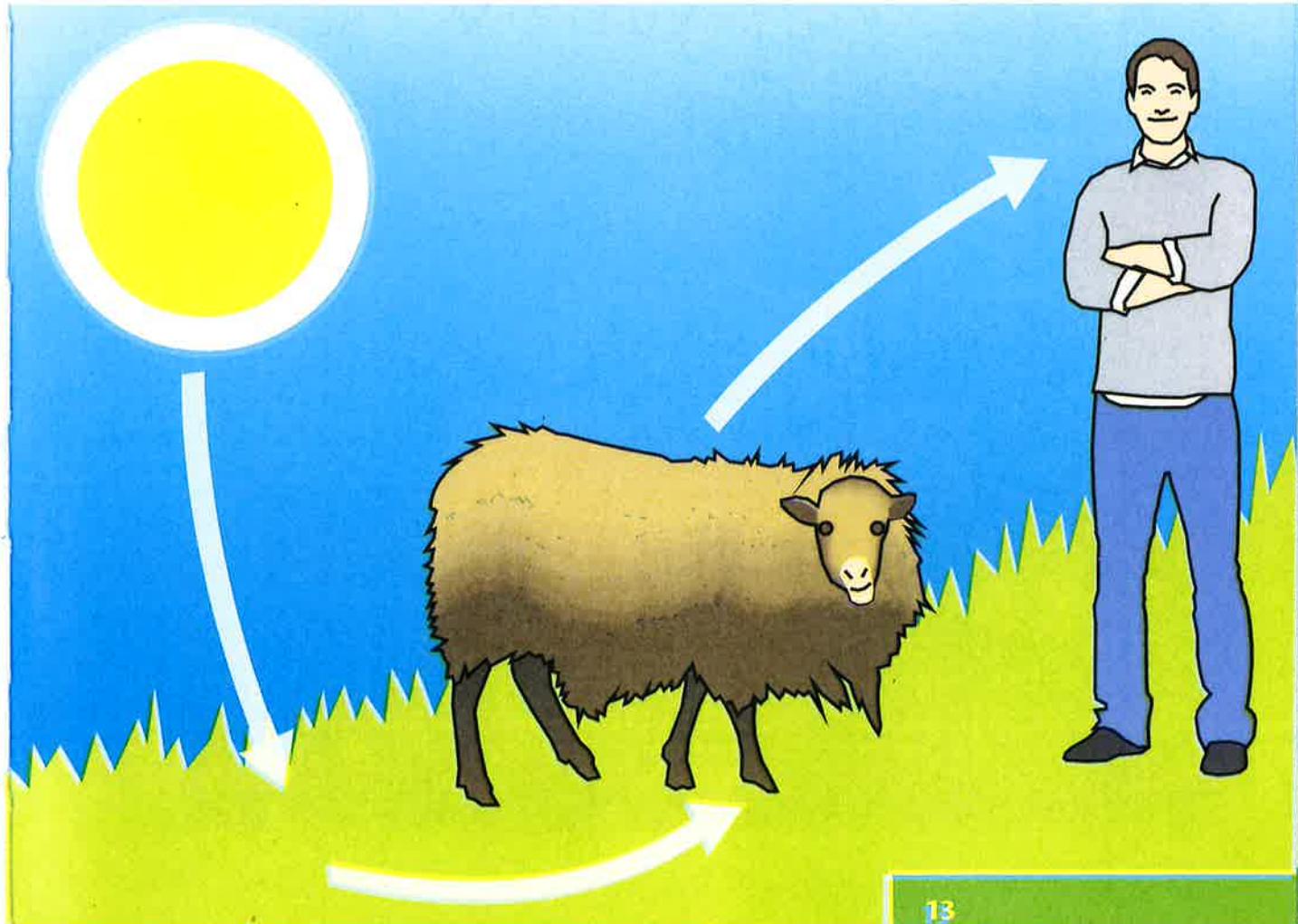
$$\text{BFF} = \text{NFF} + \text{A}$$

(BruttoFrumFramleiðsla = NettoFrumFramleiðsla + Anding)

Annað lið í fœðiketumi

Tað hevði ikki verið væl vorðið, um vit vuksu í vavi alt tað, sum vit eta. Siga vit nú, at ein vaksin maður etur 1 kg um dagin, so hevði hann verðið 365 kg tyngri um árið, um hann tyngdist tað, hann át. Tað vita tit væl, at soleiðis er ikki. Spurningurin er bara, hvat verður av öllum matinum, sum vit eta. Líka sum planturnar hava eina bruttofrumframleiðslu, ið er alt drúvusukr-ið, tær gera, so er bruttoframleiðsla okkara øll orkan, vit fáa úr føði okkara. Størsta partin av orkuni, vit fáa úr føði okkara, brenna vit í andingini, serliga í vøddakyknunum í okkum. Tað, sum er eftir, nýta vit til ábøtur og vøkstur. Nú eru vit ikki annað lið í fœðiketuni; men tað er seyður. Ein partur av grasinum, sum seyðurin í einum haga etur, fer til vøkstur, og ein partur verður brendur í andingini.

Ein einföld fœðiketa á landi

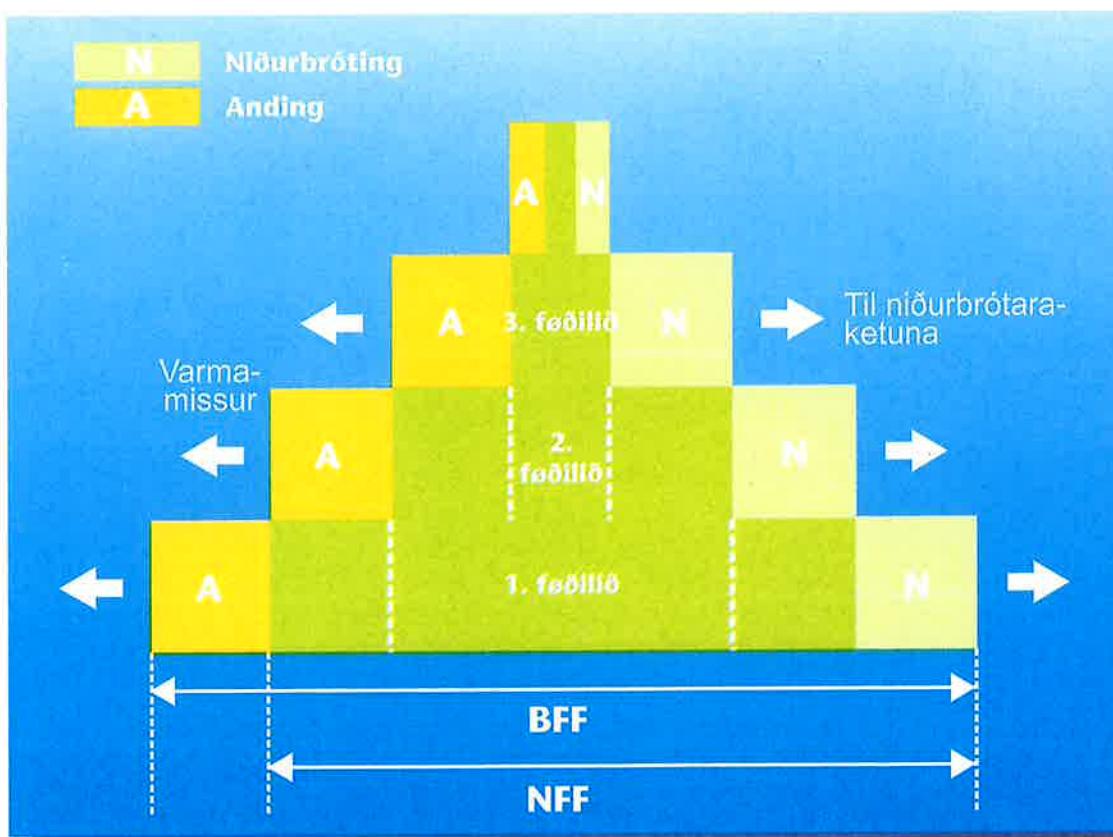

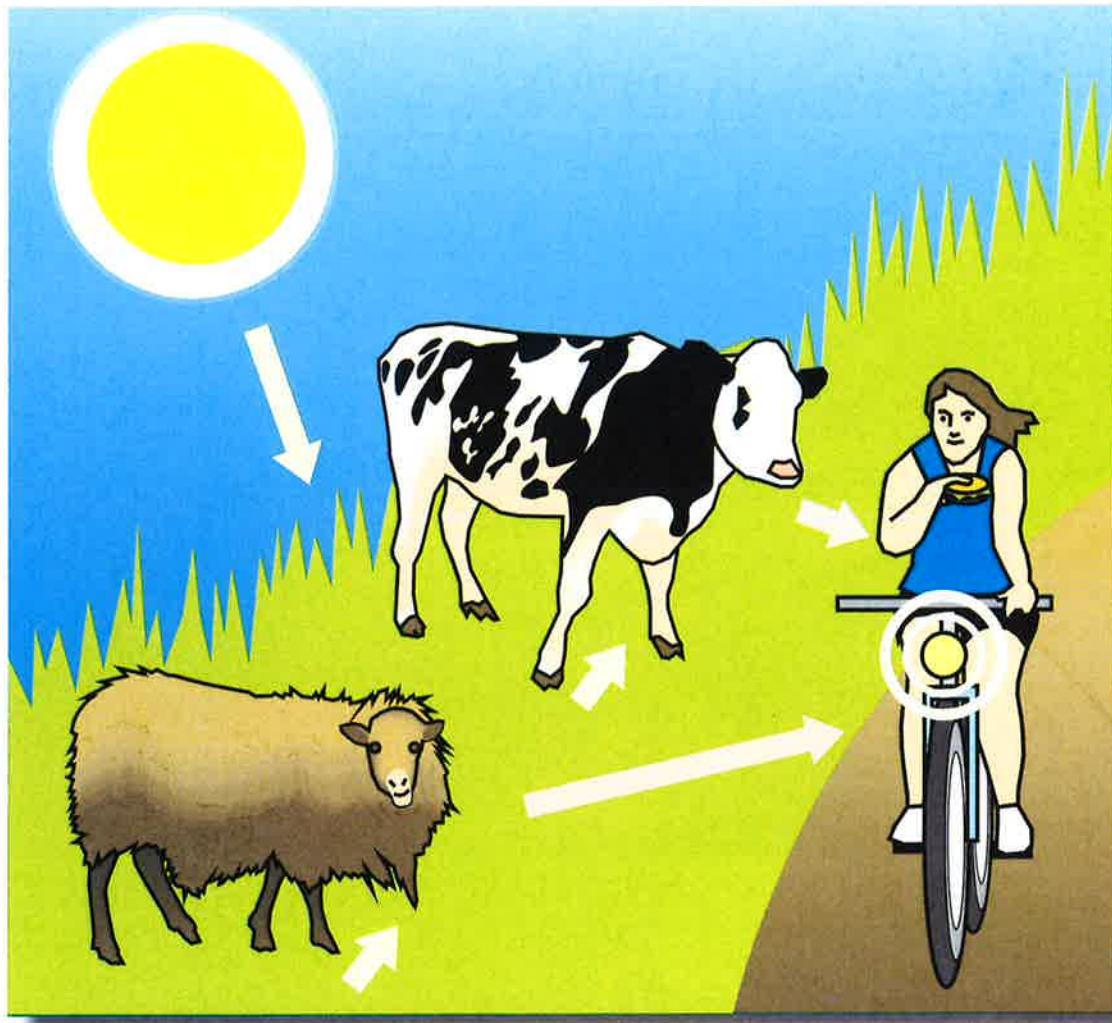
Hver av öðrum eru má

Í einari föðiketu eru fleiri föðilið. Tað er stórus munur á föðiketum. Í summu föðiketum eru nógvi lið og í øðrum föðiketum eru fá lið. Föðiketur í sjónum hava fleiri föðilið enn föðiketur á landi. Tað kemst av, at fyrsta lið í einari föðiketu í sjónum er plantuæti. Í plantuætinum eru örsmáar algur. Tá ið algurnar eru so smáar, nýtist dýrunum, ið skulu eta algurnar, ikki at vera so stór. Tað er dýraæti, ið eisini er örsmátt. Rúm verður fyrir fleiri föðiliðum í einari tilíkari föðiketu.

Longri upp vit koma í einari föðiketu, minni verður at eta hjá næsta liði í föðiketuni. Nógv tann störsti parturin av framleiðsluni í einum liði fer til anding. Tað merkir, at nettoframleiðslan í hvørjum liði í föðiketuni bara er ein lutfallsliga lítil partur av allari framleiðsluni. Tað er einans nettoframleiðslan, ið er föði hjá næsta liði í föðiketuni.

Myndin vísir, hvussu föðin minkar upp í gjögnum eina föðiketu. Í hvørjum liði fer ein partur til anding, og ein partur fer í niðurbrótaraketu. Tað, sum ták er eftir, er tað, sum næsta lið kann eta

Frá ljósi til ljós – orkubroytingar

Tað kann tykjast lógið, at öll orkan til lívið á jörðini kemur úr sólarljósinum. Sjálvt orkan, sum vit brúka til at súkkla. Tá ið ein bilur skal hava orku at koyra, fylla vit brennievni í tangan. Brennievnini olja og kol eru leivdir av fornum lívverum. Orkan, at gera tær lívverurnar, kom eisini úr sólarljósinum.

Í fyrstu atløgu verður orkan í sólarljósinum broytt til lívrunnin evni í plantum. Seyður etur grasið, og orkan verður til lívrunnin evni í seyði. Tá ið vit eta kjötið, fáa vit bæði orku til at byggja og endurnýggja kropp okkara við, og vit fáa orku til at röra okkum. Settu vit okkum nú á eina súkklu við dynamodrvnari lykt, so hevði lyktin farið at lýst, tá ið hjólið á súkkluni mól. Vit kunnu tí av røttum siga, at orkan í sólarljósinum, aftur er vorðin til ljós – súkkluljós.

Orkan í sólarljósinum verður í hesum fórinum aftur til ljós – súkkluljós

Orð og hugtök

Fœðilið

Lið í fœðiketu (da. *trofisk led*)

Niðurbrótning

Tá ið deytt lívrunnið tilfar verður brent

Var einki vatn, er ósannlíkt, at lív hevði verið á jörðini

Orka og evni

Ikki bara orka fer úr sólini í plantur og úr lívveru í lívveru í föðiketuni. Eisini grundevni fara úr ólivrunnum evnum í mold, luft ella vatni í stór lívrunnin mýl í lívverum, og so úr lívveru í lívveru í föðiketuni. Størsti parturin av einari lívveru er vatn. Lívrunnu evnini í lívverum kunnu verða býtt í kolvætu, eggjahvítaevni, fitievni og kjarnasýrur. Beinagrindin í öllum hesum evnum er sett saman av carbonatomum. Umframt carbon er hydrogen og oxygen í flestum öllum lívrunnum evnum. Í eggjahvítaevnum er harumframta nitrogen, og í kjarnasýrum er fosfor.

Ringrásin hjá vatni

Eins og öll orkan, ið verður nýtt at gera lívrunnið tilfar, kemur úr sólini, so er sólin eisini drívmegin, sum drífur alt vatnið á jörðini í ringrás. Var einki vatn, var einki lív.

Vistfreði

Orð og hugtök

Ógvuliga stórar nögdir av vatni fara í gjögnum vistskipanir hvønn einasta dag. Eitt miðalstórt leyvtræ sýgur á sumri á leið 500 litrar av vatni upp úr moldini um dagin. Næstan líka nógv guvar úr blöðunum aftur sama dag. Úr sjógví, áum, vøtnum og av landi guvar vatn upp í luftina, tá ið sólin hitar jörðina. Vatnguvan verður til skýggj nakað upp frá jörðini og mjørka nærrí jörðini. Úr skýggjunum kemur regn og kavi niður aftur á jörðina. Størsti parturin av avfallinum fer beint á sjógv. Ein partur endar í áum og vøtnum og rennur so á sjógv. Vatnguvan, sum guvar av sjónum, er reint vatn. Har er einki salt í, hóast sjógvur er saltur. Í mjørka, regni ella kava er heldur einki salt. Men tá ið vatnið fer oman í gjögnum dalar og fjöll ella tvörtur um stór myrilendi, so loysist nakað av salti í vatninum. Av tí at vatnið, hvørja ferð tað fer í ringrás, tekur nakað av salti við sær á sjógv, er sjógvurin vorðin saltur í milliónir ár. Tað er stórus munur á, hvussu leingi eitt vatnmýl hefur at fara runt í ringrás. Ísur á suðurþólinum er aldursgreindur at vera 650.000 ár. Vatnið í mold er í mesta lagi 2 mánaðir í moldini.

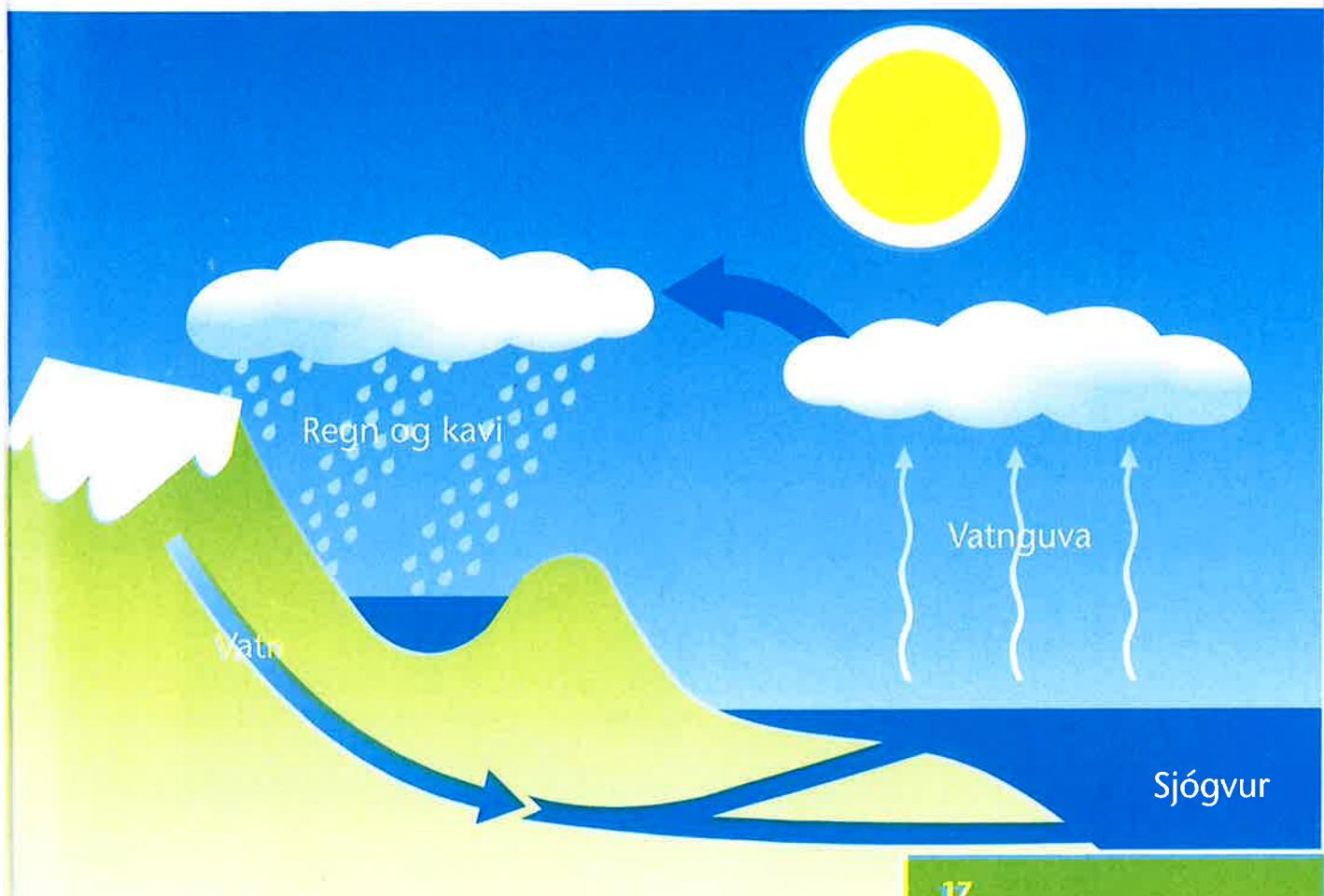
Ringrásin hjá vatni

Kjarnasýra

Bólkur av lívrunnum evnum, ið eru sett saman av nukleotidum. DNA er ein kjarnasýra

Nukleotid

Samansetting av sukurevni, fosfati og einari basu. Basan kann vera annaðhvort adenin (A), thymin (T), guanin (G), cytosin (C) ella urasil (U)

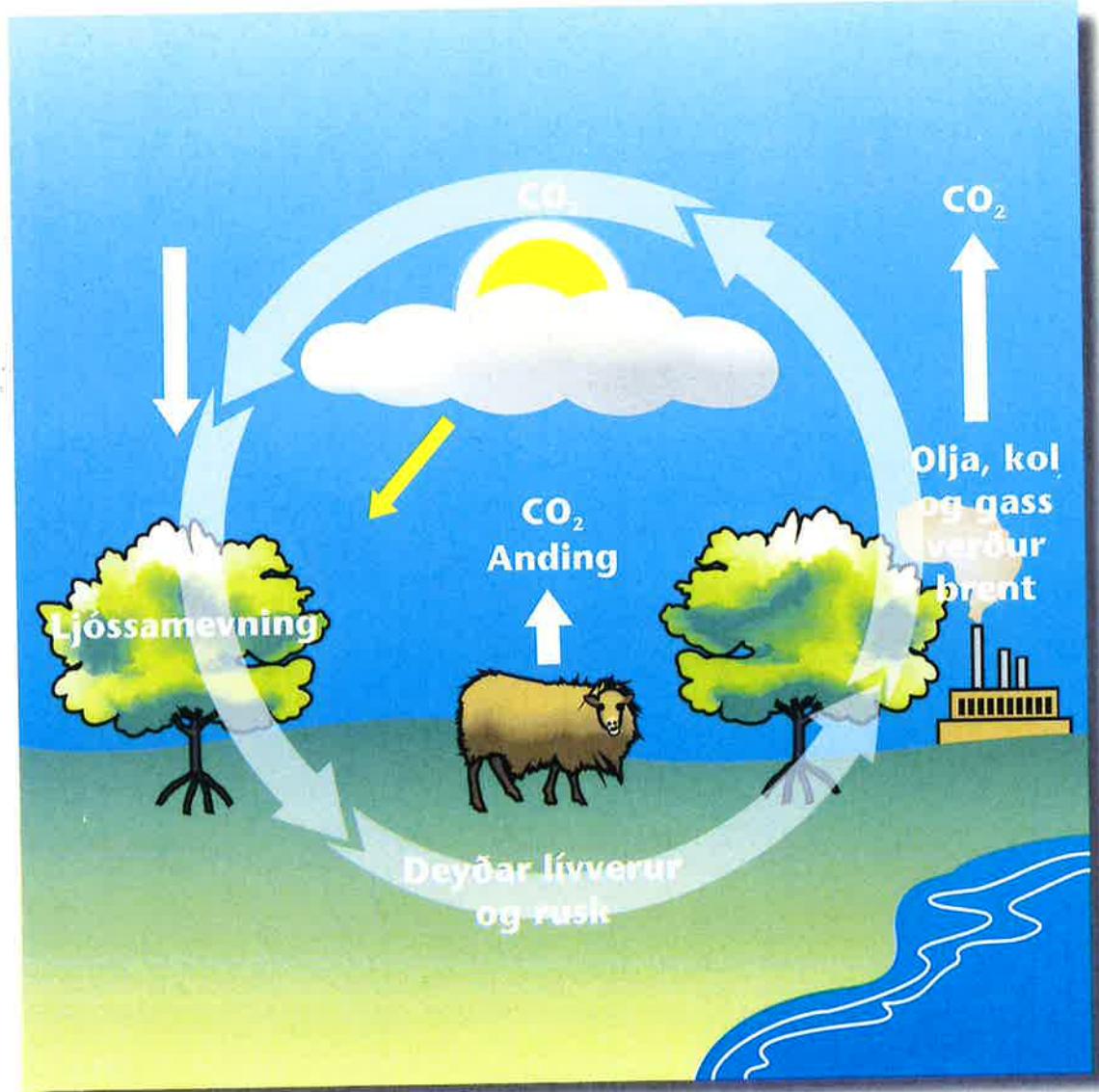

Ringrásin hjá carbon

Øll lívrunnin evni verða til við ljóssamevningini í plantunum. Carbon til lívrunna evnið drúvusukur fáa plantur úr luftini. Carbon er í gassevninum carbon-dioxid. Tað verður bundið í drúvusukrið. Brennir plantan drúvusukrið, letur hon carbondioxidið aftur í luftina. Ein partur av drúvusukrinum verður tó ikki brendur, men verður í staðin ein partur av vökstrinum hjá plantuni.

Lívrunna evnið, sum plantan ger til vökstur, verður ein partur av föðiketuni. Kanska verður tað brent í seyðinum, sum etur grasið, men tað kann jú eisini gerast eitt lívrunnið evni í seyðinum, og soleiðis

Ringrásin hjá carbon

Orsókin til veðurlagsbroytingarnar er, at
menniskju síðan ídnaðarkollveltingina
hava latið meir og meir carbondioxid og
onnur vakstrarhúsgass út í atmosferuna

kundu vit hildið fram. Av öllum carbonatomunum, sum verða bundið í lívrunnin evni í ljóssamrunanum, verður eitt sindur av carbondixidi latið aftur í luftina, so hvort sum lívrunnin evni verða brend í lívverum. Nakrar lívverur verða ongantíð brendar, men verða av jarðfröðiligum orsókum til steinrenningar í jörðini. Olja, gass og kol eru leivdir av ellgomlum lívi, sum av einihvørjari jarðfröðiligi orsók ongantíð er lívfröðiliga brotið niður, men heldur varðveitt ímillum gomul jarðlög. Sum tíðin líður, verða evnini umgjørd til olju, gass ella kol. Motorar, oljufýrar og tilíkt, sum mentist í ídnaðarkollveltingini í seinnu helvt av 18. øld, brenna nógv meira kol, olju og gass enn fyri 200 árum síðani. Í 250 ár hevur tað havt við sær ein vökstur í carbondioxidinnihaldinum í atmosferuni.

Orð og hugtök

Jon

atom ella mýl við
ravmagnslöðing

Atmosfera

Lag av luft kring
himinknøtt. Á jörðini er
atmosferan nitrogen (78%)
og oxygen (21%) og onnur
gassevni í smáum nøgdum.
 CO_2 er bara 0,04%